

NOTA DE FUNDAMENTARE

Secțiunea 1	
Titlul proiectului	
Hotărârea Guvernului pentru aprobarea Strategiei naționale privind imigrația pentru perioada 2015-2018	
Secțiunea a 2-a	
Motivul emiterii	
1. Descrierea situației actuale	<p>Pentru asigurarea unui spațiu de libertate, securitate și justiție în Europa, Uniunea Europeană și statele membre își definesc politicile pe termen scurt și mediu în contextul unor schimbări structurale, precum evoluția demografică pe termen lung, lipsa forței de muncă în anumite domenii, creșterea competiției pentru atragerea de lucrători înalt calificați sau pe fondul instabilității în imediata sa apropiere.</p> <p>Europa se confruntă cu schimbarea continuă a rutelor de migrație ilegală, ceea ce presupune acțiuni concrete în toate domeniile, de la gestionarea managementului integrat al frontierelor externe până la stabilirea unui sistem european comun solid și de încredere privind azilul. Consiliul European a stabilit linii directoare în plan legislativ și operațional pentru următorii ani, în domeniul libertăților, securității și justiției. Acestea vor influența politicile în domeniul azilului și migrației, frontierelor, dar și al cooperării polițienești și judiciare.</p> <p>Punerea în practică a celor două componente, respectiv politica comună în domeniul azilului și politica comună de imigrare (prin oferirea unui statut corespunzător oricărui cetățean al statelor terțe sau apatrid care are nevoie de protecție internațională, asigurarea respectării principiului nereturnării, gestionarea eficientă a fluxurilor de migrație, tratamentul echitabil al resortisanților statelor terțe aflați în situație de ședere legală, precum și prevenirea imigrării ilegale) reprezintă priorități ale României pentru asigurarea concordanței cu politicile europene în domeniu.</p> <p>Având în vedere faptul că ultima Strategie națională privind imigrația a fost elaborată pentru o perioadă definită de implementare, respectiv 2011-2014, fiind aprobată prin HG nr.498/2011, se impune promovarea unui nou document strategic care să stabilească politicile naționale în domeniul imigrației și azilului.</p>
2. Schimbări preconizate	<p>Prezenta Strategie națională privind imigrația, denumită în continuare Strategia națională, vizează o perioadă de 4 ani (2015-2018) și reprezintă următorul pas pe care România îl face în cadrul eforturilor de modernizare a procesului de gestionare a imigrației pe teritoriul național.</p> <p>Strategia națională are ca scop gestionarea eficientă a fenomenului imigrației. În cuprinsul documentului sunt prevăzute obiective strategice generale, obiective specifice și direcții de acțiune care reflectă politicile stabilite la nivel european, adaptate la realitățile naționale.</p> <p>Astfel, pentru următorii patru ani, se va urmări gestionarea</p>

eficiență a imigrației, sub toate aspectele sale, respectiv prin abordarea lacunelor în materie de competențe specifice și prin atragerea lucrătorilor înalt calificați, printr-o abordare mai robustă a imigrației ilegale și readmisie, inclusiv printr-o cooperare mai bună cu țările terțe, prin protejarea celor care au nevoie de ajutor printr-o politică fermă în domeniul azilului.

În ceea ce privește componenta azilului, se urmărește asigurarea unui acces mai bun la azil a persoanelor care au nevoie de protecție, o mai bună calitate a condițiilor de primire și decizii mai rapide și mai fiabile în materie de azil. Transpunerea integrală și punerea în aplicare efectivă a sistemului european comun de azil (SECA) reprezintă o prioritate.

Având în vedere problemele cu care s-au confruntat statele din imediata vecinătate a României, vor fi luate măsuri pentru gestionarea unitară și coerentă a situațiilor apariției unui aflux de imigranți ilegali pe teritoriul României, generat de situații de criză de natură politică, socială, economică sau militară. Cooperarea între autoritățile cu competență în domeniul combaterii imigrației ilegale, inclusiv a traficului de persoane și a traficului de migranți ca elemente componente ale acesteia, vor constitui priorități. Autoritățile române vor contribui la crearea unui sistem de admitere flexibil, dar, în același timp vor acorda o atenție deosebită cetățenilor proveniți din statele cu potențial migraționist sau care pot aduce atingere siguranței naționale. Acoperirea deficitului existent pe piața forței de muncă, inclusiv prin atragerea de persoane cu înaltă calificare, se va face cu protejarea propriilor cetățeni. România prin autoritățile competente va crea cadrul procedural și legislativ favorabil atragerii și rămânerii pe teritoriul României a investitorilor. De asemenea, instituțiile cu competențe în domeniu vor avea în vedere modificarea legislației naționale pentru înlăturarea inadvertențelor și crearea unui cadru legal favorabil admiterii, inclusiv prin transpunerea directivelor europene în materie.

Având în vedere că imigrația și azilul sunt influențate, în foarte mare măsură, de evenimentele care au loc la nivel mondial, au fost identificate următoarele aspecte care pot influența, pe termen mediu și lung, situația operativă din zona de competență:

- menținerea situației conflictuale din Siria;
- reactivarea conflictului armat din Irak;
- menținerea unei situații instabile în zonele limitrofe României (Ucraina, Transnistria);
- perpetuarea și creșterea în intensitate a conflictului armat israeliano - palestinian;
- menținerea situației migrației ilegale din Turcia, devenită principalul stat de tranzit pentru migrația ilegală din Orientul Mijlociu sau din Africa spre România, Istanbul fiind principala placă turnantă în drumul spre Occident.

„Aderarea” României la spațiul Schengen va produce efecte în ceea ce privește domeniul azilului/protecției internaționale.

Astfel, se preconizează ca numărul cererilor de protecție internațională care vor fi primite și procesate de autoritățile române să crească. Desființarea controlului la frontierele interne (cu Bulgaria și Ungaria) va produce efecte și asupra aplicării de către România a Regulamentului UE nr.603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid și privind cererile autorităților de aplicare a legii din statele membre și a Europol de comparare a datelor Eurodac în scopul asigurării respectării aplicării legii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1077/2011 de instituire a Agenției europene pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr.180 din data de 29 iunie 2013. Astfel, va crește numărul străinilor care vor face obiectul transferului din România către Bulgaria și Grecia în calitate de state responsabile cu procesarea cererilor de protecție internațională. De asemenea, odată cu eliminarea controalelor la frontierele interne și posibilitatea solicitanților de azil din România de a se deplasa pe teritoriile altor state membre, există probabilitatea creșterii numărului străinilor transferați în cadrul procedurii Dublin. România urmând a îndeplini obligațiile ce îi revin pe linie de returnare în statele de origine a celor care au finalizat procedura azilului.

Toate acestea pot conduce, pe termen mediu și lung, la creșterea numărului de solicitanți de azil și imigranți ilegali care pot ajunge pe teritoriul național.

Pentru 2015-2018 au fost prevăzute următoarele obiective strategice generale:

1. Promovarea migrației legale în beneficiul tuturor părților: societatea românească, imigranți și statele lor de origine;
2. Întărirea controlului legalității șederii cetățenilor statelor terțe pe teritoriul României și aplicarea corespunzătoare a măsurilor de îndepărtare și a măsurilor restrictive;
3. Îmbunătățirea sistemului național de azil în scopul eficientizării și asigurării conformității cu standardele legale naționale, europene și internațional aplicabile;
4. Participarea activă a României la eforturile comunității internaționale și statelor membre ale Uniunii Europene la identificarea unor soluții durabile pentru persoanele aflate în nevoie de protecție internațională și integrarea socială a cetățenilor statelor terțe.

Prezenta Strategie națională cuprinde următoarele obiective specifice relevante pentru transpunerea și implementarea obiectivelor strategice generale:

- facilitatea accesului pe teritoriul României a cetățenilor terți care răspund nevoilor de ocupare a forței de muncă (crearea cadrului juridic pentru atragerea și menținerea forței de muncă potrivit nevoilor identificate);
- favorizarea accesului cetățenilor statelor terțe către instituțiile de învățământ superior din România pentru domeniile și profesiile identificate ca deficitare;
- facilitarea admiterii și șederii cetățenilor din state terțe pentru dezvoltarea/derularea de afaceri pe teritoriul României în concordanță cu interesul economic național;
- asigurarea unei informări mai bune a cetățenilor statelor terțe privind posibilitățile și condițiile de imigrație legală;
- informarea permanentă cu privire la riscurile generate de migrația ilegală și munca nedeclarată, precum și a sancțiunilor și măsurilor restrictive ce pot fi aplicate;
- eficientizarea controlului legalității șederii și muncii cetățenilor statelor terțe pe teritoriul României;
- întărirea cooperării între autoritățile române competente pentru combaterea imigrației ilegale și a muncii nedeclarate a cetățenilor din state terțe;
- aplicarea măsurilor de returnare a imigranților ilegali la standardele Uniunii Europene;
- continuarea asigurării accesului la procedura de azil și respectarea principiului non refoulement;
- procesarea cererilor de azil în mod eficient și conform standardelor legale naționale, europene și internaționale aplicabile;
- combaterea eficientă a abuzului la procedura de azil;
- asigurarea unui standard demn de viață al solicitanților de azil conform standardelor legale naționale, europene și internaționale aplicabile;
- asigurarea compatibilității și interoperabilității cu celelalte sisteme de azil din statele membre, coordonarea cu Biroul European de Sprijin în domeniul Azilului, precum și întărirea și creșterea calității procedurii de azil și a măsurilor de integrare a persoanelor cu o formă de protecție internațională din țările terțe;
- gestionarea unitară și coerentă a situațiilor determinate de apariția unui aflux de imigranți ilegali pe teritoriul României, generat de situații de criză de natură politică, socială, economică sau militară;
- integrarea socială a persoanelor care au dobândit o formă de protecție în România și a celor cu ședere legală;
- încorporarea aspectelor integrării în toate celelalte politici din domeniile relevante;
- crearea unui mediu care să faciliteze integrarea cetățenilor statelor terțe;
- asumarea obligațiilor României ca stat de relocare a refugiaților;
- continuarea derulării operațiunilor prin Centrul de Relocare de Urgență de la Timișoara conform Acordului dintre Guvernul României și Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și Organizația

	<p>Internațională pentru Migrație privind evacuarea temporară în România a unor persoane aflate în nevoie urgentă de protecție internațională și relocarea ulterioară a acestora, semnat la București la 8 mai 2008, ratificat prin Legea nr. 291/2008.</p>					
3. Alte informații	<p>La elaborarea noului document strategic au fost folosite ca instrumente Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor [COM(2014) 154] din 18 martie 2014, Concluziile Consiliului European din 26-27 iunie 2014 privind spațiul de libertate, securitate și justiție și o serie de aspecte orizontale conexe publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 2014/C 240.</p> <p>La formularea obiectivelor strategice generale și a obiectivelor specifice, instituțiile implicate au urmărit valorificarea eficientă a fondurilor puse la dispoziția statelor membre prin Programul General "Azil, Migrație și Integrare" pentru perioada 2014-2020.</p> <p>Proiectul de Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea Strategiei naționale privind Imigrația pentru perioada 2015-2018 a fost însoțit de Grupul de coordonare a implementării Strategiei naționale privind Imigrația, constituit în baza HG nr.572/2008.</p>					
Secțiunea a 3-a						
Impactul socioeconomic al proiectului						
1. Impactul macroeconomic	Proiectul nu se referă la acest subiect					
1.1 Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat.	Proiectul nu se referă la acest subiect					
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Proiectul nu se referă la acest subiect					
3. Impactul social	Proiectul nu se referă la acest subiect					
4. Impactul asupra mediului	Proiectul nu se referă la acest subiect					
5. Alte informații	Proiectul nu se referă la acest subiect					
Secțiunea a 4-a - Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)						
- mii lei -						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1	2	3	4	5	6	7
	2015	2016	2017	2018	2019	
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: i) impozit pe profit ii) impozit pe venit b) bugete locale: (i) impozit pe profit c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) contribuții de asigurări	Proiectul nu se referă la acest subiect					
2. Modificări ale cheltuielilor	Proiectul nu se referă la acest subiect					

<p>* bugetare, plus/minus, din care:</p> <p>a) buget de stat, din acesta:</p> <p>i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii</p> <p>b) bugete locale:</p> <p>(i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii</p> <p>c) bugetul asigurărilor sociale de stat:</p> <p>(i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii</p>	
<p>3. Impactul financiar, plus/minus, din care:</p> <p>a) buget de stat b) bugete locale</p>	Proiectul nu se referă la acest subiect
<p>4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare</p>	Proiectul nu se referă la acest subiect
<p>5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare</p>	Proiectul nu se referă la acest subiect
<p>6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare</p>	Proiectul nu se referă la acest subiect
<p>7. Alte informații</p>	<p>Prezentul proiect nu are impact macroeconomic în condițiile în care planurile anuale de acțiune, ca instrumente de implementare a Strategiei naționale privind imigrația pentru perioada 2015-2018 conțin, în general, activități care vor fi realizate în limitele fondurilor aprobate anual instituțiilor publice implicate, prin legea bugetului de stat, precum și prin realizarea absorbției fondurilor europene și asigurarea resurselor financiare necesare pentru co-finanțarea proiectelor realizate cu acestea.</p>
<p>Secțiunea a 5-a</p> <p>Efectele proiectului asupra legislației în vigoare</p>	
<p>1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului:</p> <p>a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ;</p> <p>b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.</p>	<p>a) Proiectul nu se referă la acest subiect</p> <p>b) În baza obiectivelor strategice generale, a obiectivelor specifice și direcțiilor de acțiune, instituțiile cu competențe în domeniu, membre ale Grupului de coordonare a implementării Strategiei naționale privind imigrația, constituit în baza HG nr. 572/2008, cu modificările și completările ulterioare, vor face propuneri de activități care vor constitui obiectul planurilor anuale de acțiune, instrumente de implementare a Strategiei naționale.</p>
<p>2. Conformitatea proiectului cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare.</p>	Proiectul nu se referă la acest subiect
<p>3. Măsurile normative necesare aplicării</p>	Proiectul nu se referă la acest subiect

aplicării directe a actelor normative comunitare	
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene.	Proiectul nu se referă la acest subiect
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente.	Proiectul nu se referă la acest subiect
6. Alte informații	Proiectul nu se referă la acest subiect
Secțiunea a 6-a Consultări efectuate în vederea elaborării proiectului	
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate.	Proiectul nu se referă la acest subiect
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului.	Proiectul nu se referă la acest subiect
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr.521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative.	Proiectul nu se referă la acest subiect
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente.	Proiectul nu se referă la acest subiect
5. Informații privind avizarea de către: a. Consiliul Legislativ b. Consiliul Suprem de Apărare a Țării c. Consiliul Economic și Social d. Consiliul Concurenței e. Curtea de Conturi	a) analizarea proiectului de către Consiliul Legislativ în considerarea art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr.73/1993 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ, republicată. b) analizarea proiectului de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării în considerarea prevederilor art.4 lit.a) pct.3 din Legea nr.415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare.
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului.	Proiectul prezentat a fost elaborat cu respectarea prevederilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, cu modificările și completările ulterioare, fiind afișat pe pagina de internet a MAI la data de
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra	Proiectul nu se referă la acest subiect

proiectului, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice.	
3. Alte informații	Proiectul nu se referă la acest subiect
	Secțiunea a 8-a Măsurile de implementare
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente.	Proiectul nu se referă la acest subiect
2. Alte informații	Proiectul nu se referă la acest subiect

Având în vedere aspectele prezentate a fost elaborat proiectul Hotărârii Guvernului pentru aprobarea Strategiei naționale privind imigrația pentru perioada 2015-2018. În forma prezentată, proiectul a fost înșușit de toate instituțiile interesate.

VICEPRIM-MINISTRU PENTRU SECURITATE NAȚIONALĂ
MINISTRUL AFACERILOR INTERNE

GABRIEL OPREȘ

AVIZĂM FAVORABIL

MINISTRUL MUNCHI, FAMILIEI,
PROTECȚIEI SOCIALE ȘI PERSOANELOR
VÂRSTNICE

MINISTRUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE

ROVANA PLUMB

SORIN MIHAI CÎMPEANU

PREȘEDINTELE INSTITUTULUI
NAȚIONAL DE STATISTICĂ

MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE

TUDOREL ANDREI

BOGDAN AURESCU

MINISTRUL SĂNĂTĂȚII

PREȘEDINTELE CASEI NAȚIONALE DE
ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

NICOLAE BĂNICIOIU

VASILE CIURCHEA

MINISTRUL FINANȚELOR PUBLICE

MINISTRUL JUSTIȚIEI

DARIUS-BOGDAN VÂLCOV

ROBERT MARIUS CAZANCIUC

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Strategiei naționale privind imigrația
pentru perioada 2015-2018

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată și al art.11 lit.f) din Legea nr.90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre:

Art. 1 – Se aprobă Strategia națională privind imigrația pentru perioada 2015-2018, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2 – Fondurile necesare implementării Strategiei naționale privind imigrația pentru perioada 2015-2018 se planifică de către fiecare instituție cu atribuții în realizarea obiectivelor, în bugetele proprii, în raport cu prioritățile, resursele disponibile și etapele de realizare a acestora în perioada 2015-2018.

PRIM-MINISTRU

VICTOR VIOREL PONTA

București,
Nr. _____

STRATEGIA NAȚIONALĂ PRIVIND IMIGRAȚIA pentru perioada 2015-2018

„Migrația este un proces care trebuie gestionat și nu o problemă care trebuie rezolvată.”

CAPITOLUL I Considerații generale

1. Introducere

1.1. Contextul internațional

Pentru asigurarea unui spațiu de libertate, securitate și justiție în Europa, Uniunea Europeană și statele membre își definesc politicile pe termen scurt și mediu în contextul unor schimbări structurale, precum evoluția demografică pe termen lung, lipsa forței de muncă în anumite domenii, creșterea competiției pentru atragerea de lucrători înalt calificați sau pe fondul instabilității în imediata sa apropiere. Tot mai mulți cetățeni ai statelor terțe aleg să vină în Europa pentru a munci, pentru a studia, ca turiști, ca furnizori de servicii sau chiar în căutarea unei forme de protecție.

În același timp, Europa se confruntă cu schimbarea continuă a rutelor de migrație ilegală, ceea ce presupune acțiuni concrete în toate domeniile, de la gestionarea managementului integrat al frontierelor externe, până la stabilirea unui sistem european comun solid și de încredere privind azilul. Migrația și azilul nu pot fi gestionate independent de realitățile la nivel european influențate în mod direct de dezvoltarea rețelelor de crimă organizată, trafic de ființe umane, combaterea terorismului, nevoia de asigurare a protecției și promovării drepturilor fundamentale, inclusiv a celor privind datele cu caracter personal, în același timp cu garantarea securității interne a UE.

Este foarte importantă asigurarea unei mai mari coerențe între acțiunile UE și acțiunile statelor membre, dar, în mod cert, punctul de plecare pentru politicile naționale în domeniu îl reprezintă situația la nivelul fiecărui stat membru. Consiliul European a stabilit linii directoare în plan legislativ și operațional pentru următorii ani, în domeniul libertăților, securității și justiției. Acestea vor influența politicile în domeniul azilului și migrației, frontierelor, dar și al cooperării polițienești și judiciare.

Angajamentul UE față de protecția internațională necesită o politică europeană solidă în domeniul azilului, bazată pe solidaritate și răspundere. Transpunerea integrală și punerea în aplicare efectivă a Sistemului european comun de azil (SECA) reprezintă o prioritate. Aceasta ar trebui să aibă drept rezultat standarde comune înalte și o cooperare mai strânsă, care să creeze condiții uniforme pe baza cărora solicitanții de azil să beneficieze de aceleași garanții procedurale și de aceeași protecție în întreaga Uniune.

Legislația privind Sistemul european comun de azil urmărește să asigure un acces mai bun la azil persoanelor care au nevoie de protecție, o mai bună calitate a condițiilor de primire și decizii mai rapide și mai fiabile în materie de azil, ceea ce va permite statelor membre să răspundă provocărilor în materie de protecție internațională. Se urmărește tot mai mult garantarea unei legături între responsabilitate și solidaritate, pe bază de voluntariat, în materie de azil. Aceasta înseamnă, pe de o parte, că statele membre trebuie să respecte în totalitate normele acquis-ului UE și, pe de altă parte, că statele membre ar trebui să acorde sprijin acelor state membre care se confruntă cu presiuni ridicate temporare asupra sistemelor lor de azil.

Un mecanism de avertizare timpurie, de pregătire și de gestionare a crizelor este, în prezent, consacrat în Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (Regulamentul Dublin).

Nu trebuie uitată dimensiunea externă, măsurile luate pentru a asigura libertatea, securitatea și justiția în Europa fiind, de asemenea, influențate de evenimentele și evoluțiile din afara UE. Schimbările politice și instabilitatea, agravarea disparităților în ceea ce privește prosperitatea și schimbările climatice sunt factori care favorizează mobilitatea voluntară la o scară mai mare și strămutările forțate, care generează presiune asupra frontierelor externe. UE trebuie să stabilească un dialog mai eficace cu țările învecinate, atât din est, cât și din sud, precum și cu cele mai îndepărtate, în vederea abordării cauzelor profunde ale migrației ilegale și forțate.

UE își propune să consolideze parteneriatele cu țările terțe în domeniul migrației și mobilității, pentru a valorifica pe deplin potențialul cadrului și

În acest context se poate preciza că, începând din anul 2005, țări precum Moldova, China sau Turcia au reprezentat ponderea cea mai mare a cetățenilor statelor terțe care au ales să-și stabilească reședința temporară sau permanentă pe teritoriul României.

Intensitatea fluxurilor de imigrație legală a fost influențată, de-a lungul timpului, de factori economici și sociali, atât din țara de origine, cât și din România. Astfel, în perioada anilor '90, România reprezenta o piață atractivă și cetățenii statelor terțe se bucurau de anumite facilități în ceea ce privește intrarea, șederea sau derularea de activități comerciale, ceea ce a făcut ca în această perioadă să-și stabilească reședința un număr foarte mare de cetățeni ai statelor terțe, mai ales în scopul desfășurării de activități comerciale.

Un factor cu influență în ceea ce privește imigrația legală în România l-a constituit apariția și instaurarea crizei economice care a condus la scăderea în intensitate a fluxului de imigrație legală, mai ales în ceea ce privește imigrația economică - desfășurarea de activități comerciale sau angajare. În același mod sunt influențate și fluxurile de imigrare ilegală, acestea fiind, la rândul lor, afectate de situația economică și socială din țările de origine, de poziționarea geografică a României pe rutele de imigrație ilegală având ca destinație țările din vestul continentului european, precum și de schimbările apărute în ceea ce privește rutele de imigrare ca urmare a măsurilor luate de autoritățile statelor traversate de acestea.

O caracteristică a fenomenului imigrației ilegale pe teritoriul României o constituie bipolaritatea acestuia. Astfel, pe de o parte se poate vorbi de imigrația ilegală a cetățenilor statelor terțe care provin, în cea mai mare parte, din țările care reprezintă ponderea în ceea ce privește imigrația legală (Moldova, Turcia, China). Această categorie este caracterizată de o oarecare continuitate și de modalități de imigrare ilegală „convenționale” reprezentate de depășirea termenului de ședere conferit de viza de intrare sau permisul de ședere.

De cealaltă parte se află fluxurile de imigrație ilegală temporară cauzate de evenimente socio-economice din țările de origine și care au reprezentat „valuri noi” pentru fiecare perioadă în parte. Astfel, în anii '90 se pot menționa fluxurile de imigrație ilegală a cetățenilor din Asia de Est, în special Bangladesh și Pakistan care foloseau pentru a ajunge în țările din vestul Europei ruta prin Rusia, Moldova sau Ucraina, România cu continuare către Ungaria. La începutul anilor 2000, datorită conflictului din Irak, își face simțită prezența

începând cu anul 2009 care a influențat migrația în scop economic (angajare, activități comerciale, afaceri), înăsprirea sancțiunilor pentru angajatorii care primesc persoane la muncă fără îndeplinirea condițiilor legale, precum și activitățile de prevenire și combatere a imigrației ilegale desfășurate de structurile cu competențe în domeniu.

România este folosită în continuare ca spațiu de tranzit pentru imigrația ilegală către statele mai dezvoltate din vestul UE. Principalele țări de origine ale străinilor depistați au rămas cele cu tradiție pentru România: Moldova, Turcia și China. Ca aspect de noutate în ceea ce privește naționalitatea celor depistați cu ședere ilegală este înregistrarea unui număr tot mai mare de cetățeni provenind din Afganistan, Tunisia și Siria. Un sistem flexibil de admitere și ședere a străinilor pe teritoriul României poate contribui la atragerea acelor categorii de imigranți care pot acoperi unele domenii deficitare ori cu impact în dezvoltarea economică și, implicit, la diminuarea ponderii factorului ilegal în cadrul fenomenului migraționist.

1.3. Cadrul juridic existent

Cadrul normativ actual prin care se reglementează regimul cetățenilor statelor terțe în România, al cetățenilor statelor membre ale UE și ale Spațiului Economic European, precum și normele de drept care reglementează azilul în România este conferit în principal de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare, și Ordonanța Guvernului nr. 44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit o formă de protecție sau un drept de ședere în România, precum și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, aprobată cu modificări prin Legea nr. 185/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Aderarea la UE a declanșat un amplu complex de armonizare legislativ în vederea asigurării conformității cu legislația europeană în domeniu și cu alte instrumente juridice cu caracter internațional la care statul român este parte.

de muncă înalt calificate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 155 din 18 iunie 2009;

- Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 168 din 30 iunie 2009, cu excepția art. 9-12;

- Directiva 2011/98/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 343 din 23 decembrie 2011.

Legea nr. 122/2006, cu modificările și completările ulterioare, transpune:

- Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflux de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene seria L, nr. 212, din 7 august 2001;

- Directiva 2003/9/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 31, din 6 februarie 2003;

- Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 251, din 3 octombrie 2003;

- o serie de prevederi din Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/51/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2011 de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului în vederea extinderii domeniului său de aplicare la beneficiarii de protecție internațională, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 132, din 19 mai 2011;

- Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru

1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 158 din 30 aprilie 2004.

Ordonanța Guvernului nr. 44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit o formă de protecție sau un drept de ședere în România, precum și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, cu modificările și completările ulterioare, urmărește facilitarea integrării sociale a cetățenilor statelor terțe și ai UE care au dobândit o formă de protecție în România.

1.4. Cadrul instituțional

În scopul coordonării implementării documentelor strategice periodice din domeniul imigrației, prin Hotărârea Guvernului nr. 572/2008 privind constituirea Grupului de coordonare a implementării Strategiei naționale privind imigrația, cu modificările și completările ulterioare, s-a constituit un mecanism de cooperare interinstituțională cu caracter permanent, element principal pentru implementarea eficientă a strategiei, politicilor și legislației în domeniu, respectiv, Grupul de coordonare a implementării Strategiei naționale privind imigrația, denumit în continuare Grupul de coordonare.

Acesta reunește, printr-un management participativ, instituții cu competențe în domeniul imigrației, rolul de coordonator revenindu-i Ministerului Afacerilor Interne prin Inspectoratul General pentru Imigrări. În contextul ultimelor evoluții în plan geopolitic, proiectul a fost completat în sensul includerii unor instituții care ar putea contribui la eficientizarea gestionării eventualelor situații de criză care ar putea interveni în domeniul imigrației. Modificarea și completarea proiectului a mai vizat și o dezvoltare instituțională care să facă față provocărilor impuse având în vedere faptul că, de la constituirea acestuia și până în prezent, la nivelul instituțiilor membre ale Grupului de coordonare au apărut o serie de schimbări din punct de vedere organizatoric și al competențelor. Grupului de coordonare îi revine și rolul, conform prevederilor legale, de a stabili modalitățile de cooperare interinstituțională în vederea realizării obiectivelor strategiei, de a urmări adaptarea politicilor strategiei în funcție de mutațiile în domeniu survenite la nivel național, regional și internațional, precum și dezvoltarea cadrului instituțional necesar implementării politicilor în domeniu.

De la constituirea acestuia și până în prezent, relațiile de colaborare dezvoltate în cadrul Grupului de coordonare au permis obținerea de rezultate semnificative

- o mare parte dintre cetățenii sirieni care nu își vor putea prelungi dreptul de ședere în România, în contextul imposibilității întoarcerii în țara de origine, vor avea posibilitatea de a depune cerere de azil;
- creșterea semnificativă a cazurilor de migrație ilegală pe Marea Neagră.

Având în vedere aceste aspecte, va constitui o responsabilitate pregătirea instituțiilor cu atribuții în domeniu în vederea gestionării unui aflux de imigranți și luarea unor măsuri care să anticipeze și să prevină acest fenomen.

Autoritățile vor avea în vedere actualizarea protocoalelor de cooperare din domeniu care nu mai corespund modificărilor aduse cadrului legislativ ori evoluției situației operative sau care nu sunt actualizate recent.

Intensificarea schimbului de informații de interes operativ pe linia prevenirii și combaterii imigrației ilegale prin intermediul reprezentanților misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale României în state terțe, precum și alte instituții cu atribuții în domeniu, va avea un rol semnificativ în prevenirea apariției unor presiuni asupra frontierelor statului român.

Apartenența României la spațiul Schengen va produce efecte în ceea ce privește domeniul azilului/protecției internaționale. Astfel, se preconizează că numărul cererilor de protecție internațională primite de autoritățile române și care vor fi procesate va crește. Desființarea controlului la frontierele interne (cu Bulgaria și Ungaria) va produce efecte și asupra aplicării Regulamentului UE nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de către România.

Astfel, va crește numărul cetățenilor statelor terțe care vor face obiectul transferului din România către Bulgaria și Grecia în calitate de stat responsabil cu procesarea cererii de protecție internațională.

De asemenea, odată cu eliminarea controalelor la frontierele interne și posibilitatea solicitanților de azil din România de a se deplasa pe teritoriile altor state membre, există probabilitatea creșterii numărului cetățenilor statelor terțe transferați în cadrul procedurii Dublin, România urmând a îndeplini obligațiile ce îi revin pe linie de returnare în statele de origine a celor care au finalizat procedura azilului.

În urma tulburărilor și a escaladării violențelor în Kiev și din alte locații din Ucraina, în decursul ultimei părți a anului 2013 și începutul anului 2014 au existat rapoarte cu privire la faptul că oamenii încep să părăsească țara pentru a

respectării obligațiilor asumate prin tratate, convenții, acorduri și înțelegeri încheiate cu alte state;

d) principiul cooperării și coerenței - presupune cooperarea activă în elaborarea și implementarea unei politici comune a UE în domeniul imigrației, precum și corelarea Strategiei naționale cu măsurile și politicile stabilite la nivelul altor state membre;

e) principiul respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului - toate activitățile desfășurate de autoritățile și instituțiile cu responsabilități în domeniul imigrației se desfășoară cu respectarea prevederilor convențiilor și tratatelor internaționale privind drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care România este parte;

f) principiul acțiunii unitare - vizează implementarea unitară a politicii statului și a prevederilor legale în domeniul imigrației, precum și o implementare concertată la toate nivelurile;

g) principiul transparenței - presupune implementarea unei politici active de informare și, după caz, consultare a societății civile cu privire la deciziile și procedurile aplicate în contextul imigrației.

CAPITOLUL IV

Obiective strategice generale și specifice

I. Obiectiv strategic general - Promovarea migrației legale în beneficiul tuturor părților: societatea românească, imigranți și statele lor de origine

Obiective specifice:

I.1. Facilitarea accesului pe teritoriul României a cetățenilor terți care răspund nevoilor de ocupare a forței de muncă (crearea cadrului juridic pentru atragerea și menținerea forței de muncă potrivit nevoilor identificate)

Acest obiectiv are drept scop asigurarea coerenței între migrație și ocuparea forței de muncă, educație, dezvoltare și politicile comerciale și reglementarea admiterii cetățenilor statelor terțe pe piața forței de muncă, conform necesităților. Pentru a identifica mai bine sectoarele economice și profesiile care se confruntă cu dificultăți în ceea ce privește recrutarea de personal sau lipsa personalului calificat, ar trebui efectuată o evaluare comună a necesităților prin purtarea de dialoguri cu patronatele și sindicatele cu privire la cererea de

Direcții de acțiune:

- Dezvoltarea cooperării cu ministerele/asociațiile/organismele interesate în stabilirea nevoii de instruire/pregătire a cetățenilor din state terțe pentru domeniile/profesiile ce prezintă interes;
- Stabilirea facilităților care vor fi acordate cetățenilor din state terțe care îndeplinesc condițiile stabilite pentru continuarea șederii după absolvirea studiilor în România;
- Stabilirea unor mecanisme de facilitare a admiterii pe teritoriul României a studenților și cercetătorilor.

I.3. Facilitarea admiterii și șederii cetățenilor din state terțe pentru dezvoltarea/derularea de afaceri pe teritoriul României în concordanță cu interesul economic național

În vederea accelerării creșterii economice vor fi luate măsuri de stimulare a investițiilor, de creare de locuri de muncă și de încurajare a reformelor destinate competitivității. De aceea, acordarea unor facilități privind admiterea și șederea pe teritoriul României a acestei categorii de străini constituie o prioritate. Acest lucru va avea un efect benefic atât pentru investitorii și angajații proveniți din state terțe, cât și pentru angajații români.

În vederea încurajării investițiilor străine în România, autoritățile române vor crea cadrul necesar atragerii pe teritoriul național a potențialilor investitori, precum și a cetățenilor statelor terțe a căror prezență este necesară pentru buna implementare și derulare a investițiilor.

Direcții de acțiune:

- Exonerarea de la îndeplinirea unor condiții la acordarea vizei și prelungirea dreptului de ședere pentru această categorie de cetățeni proveniți din state terțe, aplicarea unor facilități de natură economică și fiscală etc.;
- Întărirea cooperării în domeniul eliberării vizelor între autoritățile emitente și alte instituții cu atribuții în procesul decizional aferent, în vederea aplicării unor proceduri accelerate de procesare/acordare a vizelor;
- Revizuirea listei statelor pentru care se aplică în prezent procedura specială a invitației și eliminarea de pe listă a statelor care prezintă interes din punct de vedere economic pentru România;
- Reevaluarea legislației incidente în domeniul înființării societăților comerciale și a altor entități economice în vederea identificării unor elemente de atractivitate pentru potențialii investitori.

în custodie publică, politicile de returnare etc.). Astfel, se urmărește limitarea migrației ilegale prin folosirea unor mijloace eficiente de informare a resortisanților statelor terțe cu potențial migrator ridicat. Totodată, se va pune accentul pe informarea imigranților cu privire la condițiile de returnare voluntară umanitară asistată.

Direcții de acțiune:

- Informarea potențialilor migranți prin intermediul misiunilor diplomatice ale României din țările cu înalt potențial migrator pentru țara noastră;
- Informarea cetățenilor din state terțe aflați deja pe teritoriul României cu privire la obligațiile ce le revin și măsurile ce pot fi dispuse în cazul nerespectării acestora;
- Informarea angajatorilor cu privire la obligațiile prevăzute de legislația privind angajarea sau detașarea cetățenilor statelor terțe pe teritoriul României;
- Informarea altor categorii relevante de persoane fizice sau juridice cu privire la nerespectarea obligațiilor în materie de imigrație și riscurile aferente facilitării migrației ilegale (ex. agenții de turism, firme de recrutare a forței de muncă etc.).

II.2. Eficientizarea controlului legalității șederii și muncii cetățenilor statelor terțe pe teritoriul României

Gestionarea corespunzătoare a procesului imigrației presupune implicit limitarea efectelor negative ale imigrației ilegale asupra societății. Efectuarea unui control eficient în ceea ce privește legalitatea șederii și muncii cetățenilor din state terțe pe teritoriul național necesită alocarea resurselor aferente autorităților competente în raport cu nevoile identificate și cu evoluția situației operative care se află într-o dinamică continuă. Deși în prezent numărul cetățenilor proveniți din state terțe este scăzut în raport cu populația autohtonă, o eventuală creștere semnificativă a indicatorilor de imigrație ar implica în mod automat o alocare suplimentară de resurse pentru gestionarea noii situații. Totodată, autoritățile competente trebuie să identifice permanent noi metode de lucru și soluții necesare ajustării cadrului normativ în domeniu.

- Dezvoltarea cooperării, între Inspectoratul General pentru Imigrări, pe de o parte, și Inspekția Muncii, pe de altă parte, în scopul creșterii eficacității combaterii muncii nedeclarate;
- Instruirea permanentă a personalului autorităților care, prin natura atribuțiilor conferite de lege pot intra în legătură directă cu cetățenii statelor terțe, cu privire la regimul juridic aplicabil acestora, tipurile de vize și de documente emise acestora, procedurile de urmat etc.

II.4. Aplicarea măsurilor de returnare a imigranților ilegali la standardele Uniunii Europene

În contextul în care statele membre din sudul Europei se confruntă cu o mare presiune imigraționistă ca urmare a extinderii spațiului Schengen este posibilă o intensificare a deplasărilor migranților ilegali către și prin România. Autoritățile române sunt conștiente că acest fenomen poate conduce la o creștere a presiunii asupra capacității de cazare în centrele de luare în custodie publică, care ar putea deveni insuficientă din punctul de vedere al asigurării asistenței medicale și materiale, precum și asupra capacității de implementare a măsurilor de returnare. De aceea, creșterea operativității și capacității structurilor competente pentru returnarea imigranților ilegali reprezintă un obiectiv major în perioada imediat următoare, a cărui realizare va fi urmărită în strictă conformitate cu standardele UE în domeniul returnării, cu cele mai bune practici în ceea ce privește returnarea voluntară sau forțată a persoanelor aflate în situații ilegale, cu respectarea drepturilor fundamentale ale omului și a demnității umane.

În vederea eficientizării măsurilor de returnare este necesară dezvoltarea cooperării cu autoritățile statelor terțe, cât și consolidarea cooperării României cu statele din vecinătatea estică și din regiunea Mării Negre prin instrumente ale Abordării globale a migrației.

Direcții de acțiune:

- Creșterea operativității și a capacității de returnare a imigranților ilegali, prin încurajarea cu prioritate a returnării voluntare, precum și prin dezvoltarea corespunzătoare a resurselor umane și materiale existente, în funcție de evoluțiile înregistrate în domeniu;
- Cooperarea în domeniul returnării cu statele membre ale UE, în special prin participarea României la zborurile comune, derulate sub coordonarea

geopolitic și geostrategic actual la nivel regional și mondial și posibilitatea apariției unor afluxuri de imigranți ilegali pe teritoriul României, generate de situații de criză de natură politică, socială, economică sau militară etc., se va urmări gestionarea unitară și coerentă a situațiilor menționate, în vederea planificării, organizării, monitorizării, coordonării și stabilirii modului de acțiune al instituțiilor abilitate, precum și creșterea capacității instituționale și operaționale a Inspectoratului General pentru Imigrări pentru o abordare mai complexă a fenomenului migraționist, în contextul ultimelor evoluții în plan geopolitic.

Obiective specifice

III.1. Continuarea asigurării accesului la procedura de azil și respectarea principiului non refoulement

Se urmărește asigurarea unei proceduri de azil eficiente și corecte pentru solicitanții de azil, atât în punctele de trecere a frontierei, cât și la nivelul centrelor regionale de azil, prin creșterea calității serviciilor de interpretariat, prin recrutarea și instruirea de noi interpreți, a serviciilor de consiliere juridică oferite de către consilierii juridici ce își desfășoară deja activitatea în centrele regionale. De asemenea, se dorește îmbunătățirea asistenței oferite de avocați prin extinderea și perfecționarea unei rețele de avocați specializați. Toate cererile de azil se analizează în mod individual, prin raportarea motivelor invocate în susținerea cererii la informațiile din statul de origine.

Direcții de acțiune:

- Asigurarea serviciilor de interpretare, a consilierii și asistenței juridice a solicitanților de azil;
- Consolidarea dialogului între factorii de decizie în cadrul procedurii de azil în vederea asigurării unei interpretări și aplicări uniforme a principiilor și conceptelor specifice în domeniu, precum și în scopul identificării de bune practici și a diseminării acestora;
- Actualizarea unor ghiduri și proceduri pentru personalul misiunilor diplomatice pe linia asistenței refugiaților și a persoanelor cu protecție subsidiară;
- Continuarea pregătirii personalului din cadrul altor autorități/instituții cu atribuții pe linia azilului.

numărul cetățenilor statelor terțe depistați în sistemul Eurodac cu cereri de azil depuse în alte state membre.

Acest fapt va genera o presiune administrativă pentru amprentarea și identificarea cetățenilor statelor terțe care depun cereri de azil în România, procesarea unui număr mare de cereri Dublin adresate Greciei și Bulgariei și punerea în executare a deciziilor de transfer prin conducerea la frontieră sau escortarea cetățenilor terți în statele membre responsabile.

Lipsa controlului la frontierele interne din spațiul Schengen va conduce și la creșterea numărului solicitărilor de transfer către România, marea majoritate venind din Ungaria, Austria, Germania, Franța și Elveția.

Direcții de acțiune:

- Îmbunătățirea procedurilor de identificare a solicitanților de azil fără documente de identitate/călătorie, precum și analiza posibilității determinării țării de origine a acestora pe baza analizei lingvistice;
- Continuarea participării la mecanismul Dublin și derularea eficientă a procedurilor prevăzute de Regulamentul Dublin III în vederea transferului în statele membre responsabile a cetățenilor terți cărora România le-a respins accesul la procedura de azil;
- Asigurarea resurselor financiare și umane necesare funcționalității sistemului Eurodac, a echipamentelor și infrastructurii de comunicații naționale, în vederea depistării cetățenilor statelor terțe care abuzează de procedura de azil;
- Analiză de impact privind înființarea în România a unor centre cu regim închis pentru cazarea solicitanților de azil.

III.4. Asigurarea unui standard demn de viață al solicitanților de azil conform standardelor legale naționale, europene și internaționale aplicabile

Solicitanții de azil sunt o categorie aparte de persoane care, datorită exilului forțat, în marea lor majoritate, se află într-o situație precară atât din punct de vedere fizic, psihic, cât și financiar. Aceasta impune ca statul căruia i-a fost cerută protecția, pe perioada analizării cererii de azil, să asigure condiții decente de cazare, întreținere materială și asistență medicală în conformitate cu normele UE în domeniul azilului. Crearea unui standard de viață adecvat va determina reducerea tendinței de mișcare secundară a solicitanților de azil către alte state membre ale UE, tendința acestora de a lucra ilegal pe piața forței de muncă pentru a-și suplimenta veniturile și, de asemenea, va preîntâmpina conflictele și situațiile care să periclitizeze ordinea și siguranța publică. Este necesară adoptarea unor standarde pentru primirea solicitanților care să fie suficiente pentru a le

susținerea statelor membre care se confruntă cu presiuni deosebite și contribuția la punerea în aplicare a sistemului european comun de azil.

În acest context, autoritățile române cu competențe în domeniul azilului vor continua demersurile în vederea creării mecanismelor necesare colaborării cu BESA în scopul asigurării capacității acestei agenții de a-și îndeplini mandatul. Astfel se urmărește promovarea și susținerea expertizei românești în vederea accesării unor proiecte (europene sau internaționale) de asistență tehnică în domeniul azilului și al integrării persoanelor cu o formă de protecție internațională, în contactele la diverse niveluri, cu oficiali din țările terțe (de tranzit și/sau de origine) implicate în inițiative și procese regionale de interes pentru România.

Direcții de acțiune:

- Participarea la definitivarea și implementarea mecanismului de asigurare a solidarității între statele membre în cazul unor afluxuri mixte de persoane aflate în nevoie de protecție (repartizarea solicitanților de azil/relocarea persoanelor aflate în nevoie de protecție în funcție de densitatea populației, PIB etc.);
- Dezvoltarea cadrului legal și instituțional necesar pentru întărirea rolului activ în derularea acțiunilor comune în sprijinul statelor membre care se confruntă cu un fenomen migraționist ce depășește capacitatea obișnuită de procesare, precum și pentru consolidarea Punctului Național de Contact;
- Asigurarea pregătirii personalului propriu prin participarea la programul european comun de formare în materie de azil, care va fi dezvoltat în cadrul BESA;
- Asigurarea cadrului necesar desfășurării activităților specifice mecanismului de alertă timpurie, pregătire și gestionare a crizelor în domeniul azilului;
- Participarea la reuniunile Consiliului de Administrație și ale grupurilor de lucru organizate în cadrul BESA;
- Consolidarea cooperării practice prin schimbul de experiență și bune practici cu autoritățile din alte state ale UE;
- Inițierea unor măsuri active de promovare a expertizei românești în contactele la diverse niveluri, cu oficiali din țările terțe (de tranzit și/sau de origine) implicate în inițiative și procese regionale de interes pentru România;
- Acordarea de asistență tehnică în domeniul azilului statelor terțe în scopul întăririi și creșterii calității procedurii de azil și/sau de asigurare a unor

IV. Obiectiv strategic general - Participarea activă a României la eforturile comunității internaționale și statelor membre ale Uniunii Europene la identificarea unor soluții durabile pentru persoanele aflate în nevoie de protecție internațională și integrarea socială a cetățenilor statelor terțe

Se urmărește ca, pe termen mediu și lung, România să se implice în furnizarea de expertiză în ceea ce privește accesul la soluții durabile, inclusiv prin schimb de informații cu statele participante la programele regionale de protecție finanțate de Comisia Europeană.

De asemenea, se are în vedere menținerea contactelor stabilite cu participanții la Grupul de Lucru în domeniul Relocării și a Grupului de Lucru privind Punctele Naționale de Contact în domeniul integrării în vederea schimbului de date și informații în domeniul relocării și integrării refugiaților, participarea la dezbaterile care vor avea loc în cadrul forurilor internaționale al căror obiectiv îl reprezintă identificarea și accesul la soluții durabile, precum și la Grupul de lucru pe probleme de relocare organizat sub egida Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați, a Conferințelor interministeriale privind relocarea sau a Reuniunilor experților pe teme de relocare a beneficiarilor de protecție internațională organizate de Comisia Europeană.

Integrarea este un proces dinamic, bidirecțional de interacțiune reciprocă, ce necesită nu doar eforturi din partea autorităților naționale, regionale și locale, ci și un angajament sporit din partea comunității-gazdă și a imigranților.

Integrarea socială reprezintă procesul de participare activă a cetățenilor terți, care au reședința sau domiciliul pe teritoriul României, la viața economică, socială și culturală a societății românești, respectându-se în același timp identitatea culturală a acestora.

Obiective specifice

IV.1. Integrarea socială a persoanelor care au dobândit o formă de protecție în România și a celor cu ședere legală

Persoanele care se bucură de o formă de protecție reprezintă categoria cea mai vulnerabilă dintre cetățenii statelor terțe cu ședere legală în România, din cauza exilului forțat la care au fost supuși și trebuie să beneficieze de o atenție sporită și de servicii speciale din partea autorităților române. Facilitarea integrării locale a cetățenilor statelor terțe cu o formă de protecție reprezintă o soluție durabilă la situația cu care aceștia se confruntă și reprezintă, în mare măsură, și

facă parte reprezentanți ai tuturor autorităților responsabile pe linie de integrare;

- Acordarea de asistență specializată persoanelor cu nevoi specifice/aflate în situație de vulnerabilitate.

IV.2. Încorporarea aspectelor integrării în toate celelalte politici din domeniile relevante

Politica privind integrarea socială a cetățenilor statelor terțe are ca obiectiv oferirea posibilității acelor care și-au stabilit reședința sau domiciliul pe teritoriul României de a achiziționa un bagaj minim de cunoștințe și deprinderi, în principal prin cursuri de limba română, programe de orientare culturală și de consiliere care să le permită să acceseze celelalte servicii și politici sociale în condiții asemănătoare cu cetățenii români.

Direcții de acțiune:

- Creșterea capacității actorilor relevanți în susținerea procesului de integrare socială a cetățenilor statelor terțe (cu o formă de protecție și ședere legală);
- Îmbunătățirea mecanismului de cooperare interinstituțională autorităților/instituțiilor implicate în procesul integrării cetățenilor statelor terțe;
- Dezvoltarea strategiilor de integrare, inclusiv analiza nevoilor, îmbunătățirea indicatorilor și evaluarea integrării sociale;
- Modificarea legislației în domeniul integrării cetățenilor statelor terțe în România;
- Identificarea unor soluții de asigurare a unei coordonări eficiente între politica de integrare și procedura de acordare a cetățeniei române.

IV.3. Crearea unui mediu care să faciliteze integrarea cetățenilor statelor terțe

Alături de oferirea de servicii specifice cetățenilor statelor terțe care au reședința sau domiciliul pe teritoriul României, în vederea facilitării integrării, politica privind integrarea socială are ca obiectiv și crearea unei societăți multiculturale, deschise și primitoare.

Direcții de acțiune:

- Cunoașterea situației privind integrarea cetățenilor statelor terțe în România prin derularea de studii și cercetări științifice anuale;
- Promovarea dialogului intercultural și a contactelor la toate nivelurile societății prin organizarea de activități multiculturale;

guvernată de principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii între statele membre.

Această politică presupune armonizarea sistemelor de azil din statele membre pe baza unor standarde comune, promovarea unui sistem de împărțire a eforturilor și a responsabilității între statele membre, întărirea cooperării între statele membre și, nu în ultimul rând, componenta externă a politicii de azil care presupune asistență pentru statele din zonele de origine și de tranzit ale refugiaților și promovarea principiului solidarității.

Funcționarea în România a Centrului de tranzit în regim de urgență (CTU) în scopul relocării temporare a unor persoane aflate în nevoie urgentă de protecție a fost primită favorabil pe plan internațional, statul român consolidându-și în acest fel imaginea de membru activ și responsabil al comunității internaționale.

Directii de actiune:

- Continuarea aplicării Acordului tripartit în România prin evacuarea temporară în România a unor persoane aflate în nevoie urgentă de protecție internațională și relocarea ulterioară a acestora;
- Asigurarea transferului de expertiză către alte state de relocare cu privire la practica României legată de înființarea CTU și derularea Acordului tripartit în România.

CAPITOLUL V

Resurse financiare

Resursele financiare necesare implementării Strategiei naționale provin, în principal, din:

- fonduri de la bugetul de stat alocate fiecărui minister și fiecărei instituții cu competență în implementarea Strategiei naționale;
- fonduri stabilite la nivelul UE pentru gestionarea imigrației la nivel european;
- subîmprumuturi sau garanții de stat în condițiile prevăzute de legislația în vigoare privind datoria publică;
- donații și sponsorizări oferite/acceptate în condițiile legii;
- alte surse.

Planurile de acțiune anuale pentru implementarea Strategiei naționale specifică sursele de finanțare necesare îndeplinirii fiecărui obiectiv stabilit.

asupra statelor membre din zonă, inclusiv asupra României, care pot impune adaptarea strategiei la noile realități. Totodată, lipsa de cooperare din partea autorităților statelor terțe cu potențial migraționist ridicat ar putea conduce la neîndeplinirea sau îndeplinirea parțială a obiectivelor care necesită implicarea acestora.

Pe plan intern, riscurile identificate se referă în primul rând la nerespectarea termenelor asumate în planurile anuale de acțiuni, din cauza indisponibilității fondurilor necesare finanțării, nesincronizării proiectelor aflate în derulare sau a lipsei resurselor umane necesare instituțiilor responsabile. Fiecare instituție este responsabilă de planificarea și asigurarea din bugetele proprii a fondurilor necesare finanțării activităților ce îi cad în responsabilitate. În acest sens, se vor efectua activități de monitorizare și evaluări periodice (semestriale și anuale) care să permită instituirea unor măsuri corective. Insuficienta cooperare între instituțiile participante la implementarea Strategiei naționale este un alt risc care trebuie luat în considerare de autoritățile și instituțiile cu responsabilități în domeniu.

CAPITOLUL IX

Etape ulterioare și instituții responsabile

Măsurile concrete pentru implementarea în practică a obiectivelor Strategiei naționale sunt cuprinse în planuri de acțiune anuale elaborate pe baza propunerilor instituțiilor din cadrul Grupului de coordonare și aprobate de Guvern. Planurile de acțiune anuale stabilesc activitățile concrete și responsabilitățile ce revin tuturor ministerelor și instituțiilor cu atribuții în domeniul imigrației pentru realizarea obiectivelor stabilite prin Strategia națională. Pentru realizarea activităților cuprinse în planul de acțiune anual, fiecare dintre instituțiile cu competențe în materie va elabora propriile planuri de măsuri, detaliind acțiunile a căror responsabilitate de implementare le revine. Dacă pe parcursul implementării actualei Strategii naționale, contextul internațional sau național suferă modificări majore, care implică stabilirea unor noi obiective generale, Guvernul României va modifica și completa prezenta hotărâre, la propunerea Grupului de coordonare. Instituțiile responsabile pentru implementarea planurilor de acțiune anuale fac parte din Grupul de coordonare, activitatea sa fiind condusă de secretarul de stat care coordonează activitatea Inspectoratului General pentru Imigrări din cadrul Ministerului Afacerilor Interne care îndeplinește funcția de președinte.